

ROZGNIWAĆ SIĘ (1) *vb impf*

o oraz a jasne.

[*inf* rozgniwać się.] ◊ *praes 3 sg* rozgniwa się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (te same przykłady) s.v. rozgnić się.

Zaczynać gnić, psuć się:

a. *O ranie: ropieć, zaogniać się:*

Szereg: »ropić się albo rozgniwać«: *Ulcus putrescit, Wrzód lie ropi/ álbo rozgniwa. Mącz 333d.*

b. [*O odchodach zwierzęcych: fermentować:* Czyłty iełt gnoy wżytkich ptakow/ y zwierząt cżwornogich máło nie wżytkich ktory dopiero poczyna fię rozgniwać á iefzcze go ciepło przyrodzone nie opuściło *Cresc 1571 659 (Linde s.v. rozgnić się).*

Szereg: »rozgniwać się i bucznieć«: bowiem táki gnoy iuż nic niepomocen bywa/ ale ma być táki coby dopiero práwie poczynał rozgniwać się y bucznieć/ á táki nalepży ktory zagnoiwfzy się poczyna fwą wilgość przyrodzoną/ iákoby pot ná wierzch vkázowác. *Cresc 1571 76 (Linde s.v. rozgnić się).*]

Synonim: **a.** *rozropiać się.*

Formacje współrdzenne cf GNIĆ (Errata).

MN